

ANTONIUSSTRAAT

Twaalf kleine duplexwoningen in Geleen in 2027 tegen de vlakke

GELEEN
DOOR REMCO KOUMANS

Twaalf duplexwoningen aan de Antoniusstraat in Geleen worden in 2027 gesloopt. De huidige bewoners krijgen van woningstichting ZOWonen hulp bij het vinden van nieuwe woonruimte.

De bewoners van de twaalf duplexwoningen kregen donderdagavond tekst en uitleg van woningstichting ZOWonen over de reden om de woningen te slopen. De in 1951 gebouwde huisjes voldoen niet meer aan de eisen van deze tijd. Met 39 vierkante meter zijn ze erg klein en ze zijn ook minder goed toegankelijk. ZOWonen kiest daarom voor sloop in plaats van een dure renovatie van woningen waar in de toekomst weinig vraag naar is.

Ongeschikt

„Het verduurzamen van de woningen zou veel geld kosten, maar dan zouden ze nog steeds niet geschikt zijn om bijvoorbeeld als oudere zolang mogelijk thuis te kunnen blijven wonen”, zo laat een woordvoester van ZOWonen weten. „Vandaar dat uiteindelijk besloten is om het blok woningen in 2027 te slopen.”

Op dit moment zijn nog tien van de twaalf woningen bewoond. „We kijken altijd een paar jaar vooruit voor wat betreft het onderhoud van onze woningvoorraad. Vandaar dat we twee woningen al niet meer opnieuw hebben ingevuld toen ze vrijkwamen”, laat een woordvoester van ZOWonen weten. „Voor de bewoners die er nu wel nog zitten, gaat per 1 september een sociaal plan in werking.”

Vergoeding

Het sociaal plan houdt onder meer in dat de bewoners die moeten verhuizen begeleiding krijgen van ZOWonen. Ook krijgen ze voorrang op woningaanbod van woningcorporaties in Limburg. Daarnaast krijgen ze een verhuiskostenvergoeding van ruim zeventienduizend euro. Als er verbeteringen aan de woning zijn aangebracht die nog waarde vertegenwoordigen, ligt ook daar nog een vergoeding voor in het verschiet, aldus ZOWonen. De bewoners krijgen twee jaar de tijd om te verhuizen. De leegstaande woningen zullen antikraak worden bewoond totdat er gesloopt gaat worden. Welk type woningen op de bewuste plek wordt teruggebouwd, onderzoekt ZOWonen nog.

Voor de bewoners die er nu wel nog zitten, gaat per 1 september een sociaal plan in werking.

Woordvoester ZOWonen

Karel Leenders reed alle ODS Classics uit. FOTO ROB OOSTWEGEL

ODS CLASSIC

Karel (75) trapt nog vrolijk 170 kilometer weg: ‘Wel elk jaar een beetje langzamer’

De Limburgse wielertocht ODS Classic beleefde zaterdag haar dertigste editie. Voormalig DSM-medewerker Karel Leenders (75) uit Puth reed ze allemaal mee. „Ik adviseer iedereen: blijf bewegen. Blijf het opbrengen.”

PUTH/VILT
DOOR ROBIN VAN DER KLOOR

Of Karel Leenders (75) na 150 kilometer fietsten door de Limburgse heuvels even wil zitten om bij te komen? „Zitten? Ik heb de hele dag al gezeten”, luidt het antwoord gevat. Zo op het oog lijken de jaren geen grip te krijgen op de kranige inwoner van Puth. Hij heeft zojuist de jaarlijkse ODS Classic volbracht en ziet er na afloop nog even fris uit als vanochtend vroeg, ondanks de felle zon en het warme weer.

‘Hup opa!’

Nou vooruit: „Ik moet toegeven dat de Cauberg na 150 kilometer toch anders aanvoelt dan na 20 kilometer”, zegt Leenders, die tot nu toe alle dertig edities van de toertocht voor bedrijven heeft gereden. De finish lag dit jaar in Vilt, pal bovenop de beroemdste fietshelling van Nederland. Elke deelnemer, zo’n duizend in totaal, ontvangt na afloop een zonnebloem. Op de achtergrond speelt een bandje muziek. Leenders’ hoogtepunt was duidelijk: „Dat was na 45 kilometer toen mijn kleinkinderen langs de kant stonden met een bord in de lucht:

‘Hup opa!’ Schitterend.” De ODS Classic is met duizend deelnemers een van de kleinere toertochten, maar met het dertigjarige bestaan ook een van de oudste. Door de kleinschaligheid is de sfeer gemoedelijk en blijven chaotische toestanden zoals in de grotere toertochten uit.

Achter de verhuishagen

Vroeger ging de tocht door het leven als DSM Classic. Het evenement, dat in 1991 voor het eerst werd gehouden, werd destijds georganiseerd door de stichting Ontspanning Door Sport (ODS), die fungeerde als een soort personeelsvereniging voor DSM. Die eerste officiële editie had een ludiek karakter: „DSM nam onderdelen over van AKZO en vanuit een AKZO-locatie in Arnhem besloot een groepje werknemers om achter de verhuishagen aan naar Geleen te fietsen”, vertelt Kirsten Offermanns, directeur van ODS Vitaal, dat zetelt in Urmond. De DSM Classic was geboren en door de tijd groeide het uit tot een bescheiden maar populaire tocht, waarvan de routes elk jaar anders zijn. De afgelopen jaren stootte DSM steeds meer onderdelen af en veranderd ook de rol van ODS

sterk. Offermanns: „DSM is grotendeels vertrokken uit de regio en inmiddels hebben wij tientallen klanten voor wie we dit soort evenementen organiseren, maar ook meedenken over vitaliteitsbeleid binnen de organisatie.” En daarmee veranderde de wielertocht van ludieke actie in een sportieve netwerkbijeenkomst voor alle klanten van ODS Vitaal.

Stelvio

Leenders, die decennialang bij DSM werkte in verschillende functies, is de belichaming waar ODS Vitaal voor staat, zegt Offermanns. Leenders: „Ik fiets drie keer in de week, soms 40 ki-

lometer maar soms ook 170 kilometer, zoals vandaag.” Want behalve de toertocht zelf van 125 kilometer lang is hij vanochtend vanuit Puth op de fiets gekomen en fietst hij ook weer terug naar huis. Afgelopen donderdag reed Leenders, die is geboren in Tegeleen, opgroeide in Kessel en nu al 50 jaar in Zuid-Limburg woont, bij wijze van opwarming nog honderd kilometer. Eerder dit jaar beklom hij nog de Stelvio, een van de zwaarste Alpengolfs.

Geheim

Wat is zijn geheim? „Het begint met veel geluk”, beseft hij. „Ik heb het geluk gezond te zijn. Ik heb alleen last van *phpd*: pijnlijke hier, pijnlijke daar.” Maar zijn belangrijkste tip: „Ik adviseer iedereen: blijf bewegen. Blijf het opbrengen.” Van slijtage merkt hij nog weinig. „Nee, maar ik ga wel elk jaar een beetje langzamer fietsen. Vooral bergopbak er niks meer van.” Offermanns werpt tegen: „Ja maar Karel, die zijn ook allemaal jonger dan jij, soms wel tientallen jaren.” De bescheiden Leenders hoort het met enige trots aan. Het is tijd voor een pilsje. „Eentje maar, want ik moet nog twintig kilometer naar huis fietsen.”

Ik heb het geluk gezond te zijn. Ik heb alleen last van *phpd*: pijnlijke hier, pijnlijke daar.

Karel Leenders